

יַעַל חַפְּזָא

הַרְגָּשׁוֹת נָשׁוּל אַיִלָּת

אַיִזָּרִים: הַלֵּה דַאֲבִי

© 2019 כל הזכויות שמורות
ליעל חפץ
הודפס בישראל 2019
עיצוב ועימוד: סטודיו לעיצוב נטלי קלוג

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן
במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר, כל חלק שהוא מהחומר
שבספר הזה. שימוש מסחרי מכל סוג בחומר הכלול בספר
זה אסור בהחלט, אלא ברשות מפורשת
בכתב מהמחברת.

יעל חפץ

הרגשות של אילת

איורים: הלה דאבי
עריכה ונקוד: יאיר בן-חור

כמה מילים לאבא ואמא

הספר "הרגשות של איילת", נכתב כמעט ברגע אחד, תוך כדי נסיעה משפחתית בה נאלצתי למצוא דרך יצירתית להרגיע את בכורתי, ששוב נכנסה לסערות רגשות, רק בגלל דבר מה שלא התרחש כפי שרצתה. אירוע שהיה שכיח עד כדי כאב בשנים האלו. באותו רגע מכונן, אני לא יודעת למה ואיך, התחלתי לתאר לה את הרגשות שלה כיצורים קטנים. נתתי לכל אחד מהם שם ועשה רושם שההאנשה של הרגשות שלה, הצליחה לייצר עבורה רציונליזציה מסוימת, שהביאה עמה רגיעה.

כשסיימתי, בעלי פנה אלי ושאל: "למה שלא תכתבי על זה ספר?" מהרגע שהוא זרע בי את הרעיון, אני חושבת שעברו ימים ספורים והספר הכה שורשים, צימח ענפים, עלים ואפילו הבשילו בו פירות, של שני ילדים חמודים, שהקשיבו לסיפור בשקיקה, כל ערב לפני השינה.

במציאות של ימינו, כשגידול ילדים הפך לתואר נוסף, בו הורים רבים משקיעים ממיטב מרצם, כספם ובחינוך - בעיקר של עצמם - אני מרגישה שלעיתים קרובות אנחנו חוטאים לעצמנו ושוכחים להקשיב לקולות הפנימיים שלנו. הקולות האינטואיטיביים. אלה שלא נאמרו לנו על ידי אנשי מקצוע, אלא אלו שבאים לנו מהבטן והלב.

אינני אשת מקצוע. אני אשת שיווק. אבל בשנת 2007, בכורתי העניקה לי תואר נוסף. אחד התארים המכובדים ביותר שאני נשאת עימי לכל מקום - "אמא".

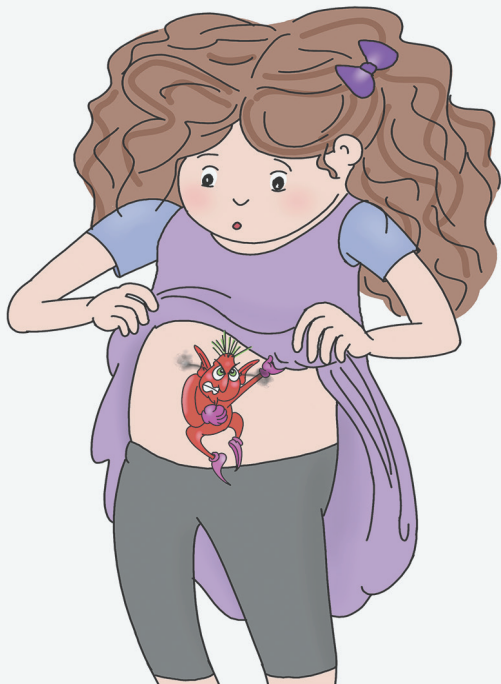
באופן פרדוקסלי, זו אחת הסיבות שלא הוצאתי את הספר לאור זמן רב. הרגשתי שיש בו מסר חינוכי ומכיוון שאינני אשת חינוך או אשת מקצוע, חששתי שאולי אחטא לציבור קוראי במחשבה שיש בספר סוג של עצה, שאינה מומלצת או אינה נכונה.

את הדחיפה האחרונה נתנה לי אישה יקרה, אורית אורן, פסיכותרפיסטית שקראה את הספר וחשבה שהוא נהדר. מהרגע שקיבלתי את הגושפנקא המקצועית, הסתערתי קדימה ובעזרתה של נטלי קלוג המעצבת המוכשרת והילה דאבי, המאייירת הנהדרת, הוצאנו לאור את הספר שיש בידך.

אסיים עם בקשה קטנה - נא לא לשכוח; לפעמים אבא ואמא באמת יודעים טוב יותר מכולם. טוב יותר מאנשי החינוך ואנשי המקצוע, טוב יותר מהרופאים, האחיות, הסבים והסבתות. תקשיבו לכולם ועשו מה שנכון לילדכם ולכם.

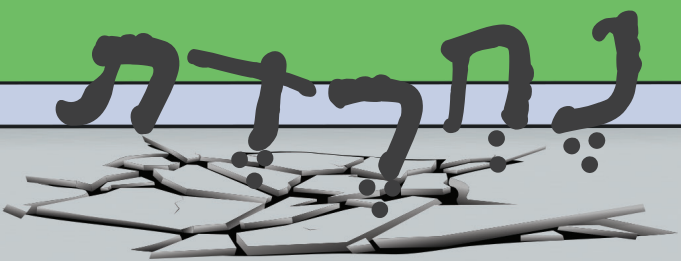
אני מאחלת לך קריאה מהנה ושעות של הנאה עם הילד/ים.

למיקה שלי

בְּבֵית עִם גְּנָה בְּרוּחַ הַפְּרָחִים
 מִתְגוֹרֶרֶת אֵילַת, יִלְדָה נְהַדְרֶת,
 וְלֵה נְשֵׁי כְּלָבִים, נְשֵׁי אַחִים וְנְשֵׁי הוֹרִים.
 בְּרַב הַיָּמִים עוֹלָצֶת אֵילַת,
 מְשַׁחֶקֶת, לוֹמְדֶת -
 מִמֶּשׁ יִלְדָה לְתַפְאֶרֶת,
 אָבֵל יֵשׁ יָמִים שְׁמֵתֶרְחָשִׁים דְּבָרִים

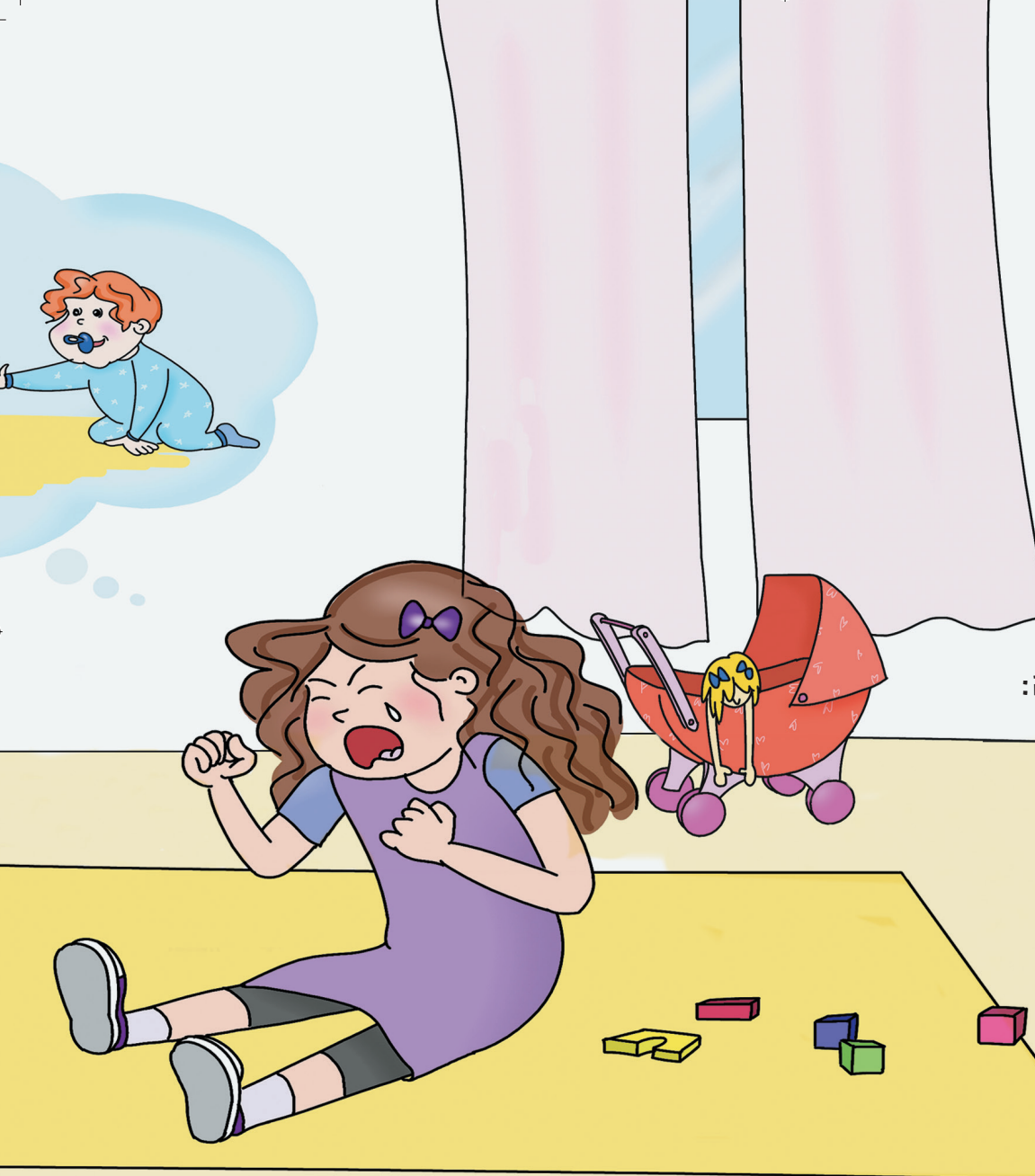
!אָז...
 אוֹי, כָּל הָעִיר

לְפַעֲמִים קוֹרָה, שְׂרָגְשׁוֹת עֵזִים בְּאֵילַת אוֹחֲזִים.
 הֵם נִכְנָסִים אֶל תּוֹךְ הַבֶּטֶן, הָרֹאשׁ וְהַלֵּב
 וְלֹא מֵרְפִים.

מח' הכרחים

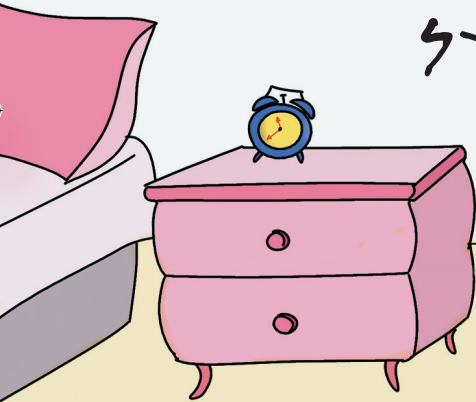
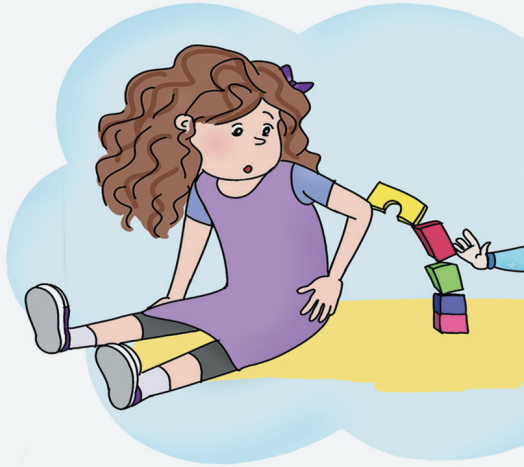
אַחַר הַצֶּהָרִים אָחַד
נִשְׁמְעוּ צְעָקוֹת שֶׁהִגִּיעוּ עַד עֶרֶד
אֶל אֵילַת אִמָּא חִישׁ מִהֲרָה
וּבְקוֹל מְדַאֲגָמָה בֶּן אִמָּרָה:
"לָלֵה שְׁלִי, מָה קָרָה?"
(בֶּן קוֹרֵאת אִמָּא לְבִתָּה הַיְקָרָה)
וְאֵילַת עֲנָתָה לְאִמָּה בְּבָכִי וּבִסְעָרָה:

יְהוֹנָתָן בְּאוֹכְכֵהָ
שֶׁהַמַּגֵּד ל
נִפְלֵקִי בִלְתִּי מִכֵּהוּאִין מַגֵּד ל
וְאִנִּי בּוֹעֵס תּוֹעֵצוֹבָה."

וְאִמָּא הַשִּׁיבָה:
"מָה?? לָלֶה, לֹא הִבְנֵתִי אִף מְלָה.
רָגַע, יִלְדָה, נִשְׁמִי עִמָּךְ וְנִסִּי לְהִסְבִּיר:
מָה קָרָה?
אֵת בְּסֻדָּר?
קִבְלֵת מִכָּה?"
וְאִילַת הַבּוֹכִיָה נִשְׁמָה נִשְׁמָה וְהַשִּׁיבָה:

**"יהונתן באזכבה עשה מגדל
נפל קיבלתי מכה ואין מגדל
ואני כועסת ועצובה.**

וְאִמָּא שׁוּב לֹא הִבִּינָה אִף מְלָה,
אָבֵל אִזּוּ הִיא רָאֲתָה אוֹתָם, אֵת כְּלָלִלִים.
הֵם הָיוּ שָׁם וְנִצְמְדוּ חִזָּק אֵל אִילַת:
כַּעַס חִבַּק אֵת הַלֵּב,
זַעַם עַל הַבְּטָן הַתִּישָׁב,
תִּסְכּוּל רָקֵד וְקַפֵּץ עַל רֵאשָׁה
וְעֶצֶב הַתִּפְשִׁט בְּכָל גּוֹפָה.
אִילַת הַמְסַכְּנָה!

אמא נגנשה לאילת וכך אמרה:

"ללה, ילדה מתוקה שלי,

בואי, שבי לידי,

זה אולי ישמע קצת מוזר או תמוה,

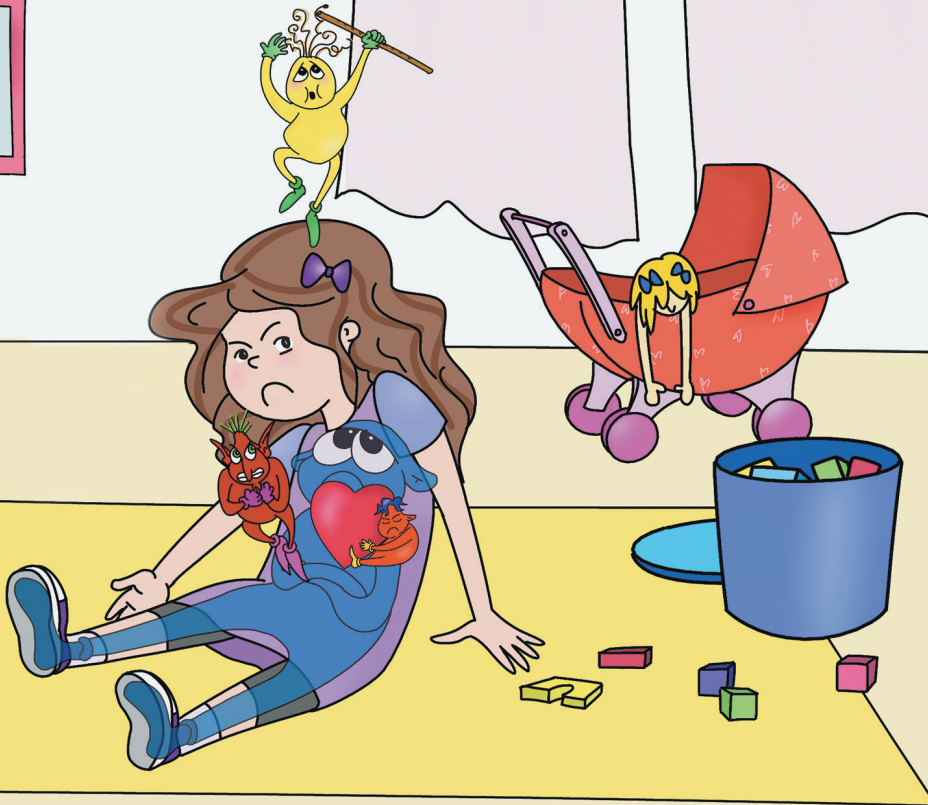
אבל אנחנו לא לבד.

יחד אתנו, כאן ממש אצלך,

בתוכך,

יושבים להם עכשו בפמה יצורים,

איך לומר...לא כל כך רצויים."

"מה?" שאלה אילת

"אמא, על מה את מדברת...?"

"לפני שאמר לך בפמה מדבר,

קחי נשימה עמקה, ילדתי,

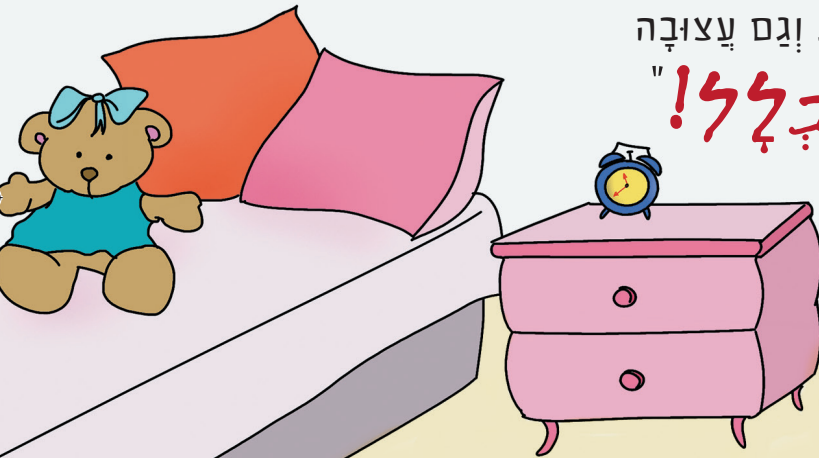
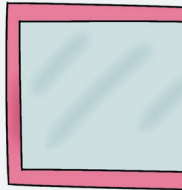
ונסי להסביר לי:

מה קרה?"

אֵילֵת מְשֻׁכָּה בְּאֶפֶה,
נִגְבָּה אֶת הַדְּמָעוֹת בְּשֵׁרוּל,
נְשִׁימָה נְשִׁימָה עִמָּקָה
וּבְבִכֵי חֵלֶשׁ הִיא עֲנֵתָה:

"יְהוֹנָתָן בָּא וְכָכָה עָשָׂה
(אֵילֵת הַדְּגִימָה בְיָדָהּ מָה הוּא עָשָׂה)
מִגְדֵּל הַקִּבְיּוֹת
(שֶׁעֲלִיו אֵילֵת עֲבָדָה דְקוֹת אֲרָפוֹת)
הַתְּפָרֶק

וְגַם קִבְלֵתִי מִכָּה בַמְרַפֵּק
וְעִכְשׁוֹ אֵין לִי מִגְדֵּל
וְאֲנִי מִמָּשׁ כּוֹעֶסֶת וְגַם עֲצוּבָה
זֶה לֹא יָפֶה **בְּגֵלֶל!**"

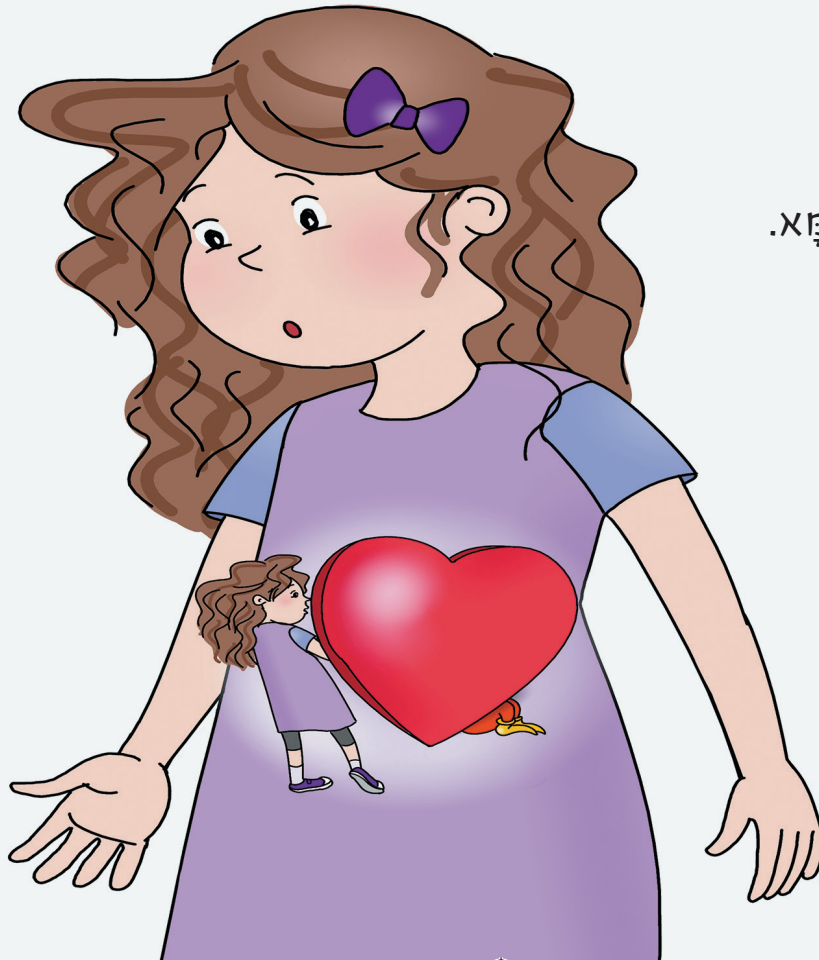
וְאִז אִמָּא הִשִּׁיבָה:

"לְפַעֲמִים קוֹרִים דְּבָרִים לֹא מִמָּשׁ נְעִימִים
וְרַגְשׁוֹת עֲזִים בְּמַהִירוֹת אֵלֵינוּ מִתְגַּנְּבִים.

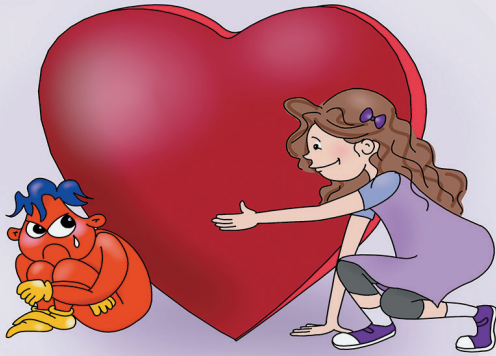
אִז עִכְשׁוֹ, אֶת מְבִינָה,
בְּגֵלֶל מָה שֶׁקָּרָה נִכְנָסוּ אֵלֵינוּ
הַרְבֵּה מְאוֹד מֵהֶם,
לֹא שׁוֹם אֲזַקְרָה.

כְּשֶׁהֵם בָּאִים אֶחָד־אֶחָד,
קָל יוֹתֵר לְהִתְמוֹדֵד,
אֵן כְּשֶׁהֵם בָּאִים בְּלֶם בְּיַחַד,
זֶה לֹא פֶשׁוּט בְּכֹלל
וְאֵלֵיהֶם צְרִיךְ לְגַשֵּׁת,
בְּנִחַת וּבְשִׁקֵט."

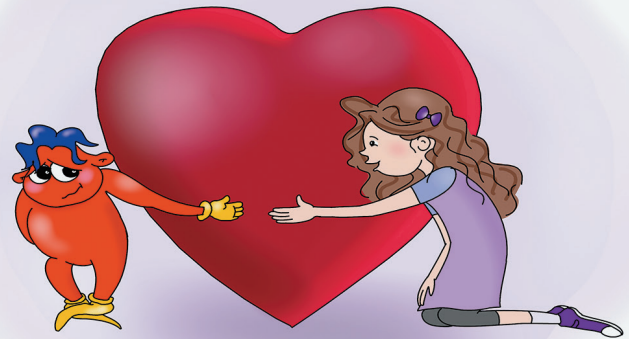
"בוֹאִי נִתְחִיל בְּכַעַס, " הַצִּיעָה אָמָא,
"אֶת כַּעַס צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ לַיָּד הַלֵּב,
כֵּן, כִּכָּה הוּא אוֹהֵב,
לְהִתְחַבֵּא מֵאֲחוֹרָיו
כְּשֶׁמְצִיצוֹת רַק שְׂתִי רִגְלָיו.
אֶת עֵינָיִךְ עֲכָשׂוּ עֲצָמִי,
וְאֶת לִבְךָ דְּמִינִי.
כַּעַת, חֲפָשִׂי מֵאֲחוֹרֵי הַלֵּב,
הִנֵּה, שָׁם, שָׁם בְּדִי־יָדֶיךָ.
אֶת רוֹאֵה אוֹתוֹ?" שְׁאַלָה אָמָא.
"כֵּן, " הִשִּׁיבָה אֵילֵת.

כַּעַס חֲבִיק בְּחִזְקָה אֶת לִבָּהּ,
אֵילֶת עֶצְרָה וּבוֹ הַסְּתַכְּלָה,
אֶךְ פֶּתְאוּם הִיא שׁוֹמֵעַת קוֹל יְבָבָה:
הִיָּה זֶה כַּעַס שֶׁהִפֵּר אֶת הַדִּמְמָה...
וְאִז אָמָא אָמְרָה: "הוֹשִׁיטִי לוֹ יָד,
אֶת תְּרָאִי - הוּא דִי נְחֻמָּד,
כִּכָּה, יָד בְּיָד,
הוּא לֹא יִהְיֶה לְבַד
מִלְבָּד יִרְפָּה
וּבְשִׁמְחָה יֵצֵא."

חִישׁ מְהֵר הוֹשִׁיטָה אֵילֶת אֶת יָדָהּ לְכַעַס,
כַּעַס בָּהּ הַבֵּיט,
לְשִׁבְרִיר שְׁנִיָּה אֶת מַבְטוֹ הַסִּיט,
אֶךְ מִיָּד הָרִים רֹאשׁוֹ וְאֶת אַפּוֹ נִגָּב
וְכִכָּה יָד בְּיָד, יֵצֵא לָהּ מֵהַלֵּב.

אהבת? ניתן לרכוש את הספר בקישור [הזה](#)